

Kyrkjeliv

I NORD-AURDAL

Juni 2017

Kyrkjeliv nr. 2

Arg. 53

Kjersti Kirkeby Ødegaard (t.v.) og Alicia Feuerherren Sanne jobber som gravferdskonsulenter i et fortsatt mannsdominert yrke. Daglig står de ansikt til ansikt med døden. I dette nummeret av Kyrkjeliv forteller de om den spesielle jobben de har valgt. (Foto Terje Eklund)

Av innholdet:

- ”Tid for ettertanke” ved Anne Hilde Øigarden
- Storslått kunstgave til Aurdal menighet
- Fullsatt kirke overvar klokkevigsling i Aurdal
- Står daglig ansikt til ansikt med døden
- Sigrun Bjørgo i serien ”Tanker om tro og tvil”
- Eyvind Skeie med Martin Luther-foredrag
- Vipps på vei inn ved kirkeofringer
- JesusKvinnene i Valdres på frammarsj
- Klipping av kirkegårdene får høy prioritet

Den norske kirke - Nord-Aurdal

Kirkekontoret i Rådhuset, Fagernes:
Jernbanevegen 22, postboks 143, 2901
Kontortid mandag – fredag 9-12.
Kirkeverge/daglig leder Bjørn Haugen
tlf 61 35 90 90, mobil 906 24 118.
E-post: bh622@kirken.no
Ellers etter avtale.
Saksbehandler Vibeke Dieserud
Westerheim
E-post: vw496@kirken.no
Tlf: 61 35 90 93
Sekretær Line Frydenlund,
tlf 61 35 90 92.
E-post: lf824@kirken.no

Prester:

Sokneprest Jostein Enger, kontor
61 35 90 91, mobil 975 01 273.
E-post: josteinenger@hotmail.com
Sokneprest Kristine Inderhaug
Fossheim, mobil 958 12 505
E-post: kindfo@gmail.com
Prost Carl Philip Weisser,
mobil 915 55 504,
E-post: cw478@kirken.no
Mandag er fridagen til prestene.

Organist:

Kantor Monica Korsli Solberg,
mobil 904 00 845.
E-post: monsol77@yahoo.no
Kirkemusiker Ole Fønhus
mobil 915 13 476

Menighetspedagog:

Ellen Oddveig Rudi,
mobil 950 89 321
E-post: ellen.rudi@oystre-slidre.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Arve Bakke mobil. 918 85 635

Menighetsrådsledere:

Aurdal: Henning Andersen, Raskebakkin
4, 2910 Aurdal. Tlf. 97480004.
henning-andersen@n2u.no
Tingnes: Tonny Ingvaldsen, Månovegen
33, 2920 Leira. Tlf. 97426045.
tonny.ingvaldsen@oppland.org
Skrautvål: Rigmor Orderdalen Tveit,
Øvrebygdsvegen 216, 2917 Skrautvål.
Tlf. 90789638. rigmortv@hotmail.com
Tisleidalen: Anna Rust Holt,
Pardisvegen 68, 2923 Tisleidalen.
Tlf. 41331846. annrus@online.no
Svenes: Bjørn Strand, Tynvegen 324,
2900 Fagernes. Tlf. 41636578.
bjoestra@online.no
Ulnes: Liv Helene Haugen,
Fødnesvegen 590, 2918 Ulnes.
Tlf. 99690784.
liv.haugen@ulnesmontessoriskule.no

Leder av Kirkelig fellesråd:

Rigmor Orderdalen Tveit,
Øvrebygdsvegen 216, 2917 Skrautvål.
Tlf. 90789638. rigmortv@hotmail.com

Kunsten å gå

For eit par år sidan kom Odd Nordstoga med songen «Kunsten å gå», der han freistar seie noko om 'denne fyrste kunsten mennesket kom på'. Er det ein kunst å gå? Vel, ikkje ein eigen kunstart, kan hende, men kanskje ein slags livskunst. I symbolsk forstand talar vi gjerne om å vandre gjennom livet. Ja, vi kan tenke oss heile livet som ei vandring. Ei pilegrimsvandring, om du vil. Menneskje er skapte til å vere i rørsle, vi har ikkje godt av å sitte stille for lenge. Kroppen treng å lea på seg, og det rare er at når beina går, vandrar tankane også. Plutsleg kan ein ha gått fleire hundre meter i andre tankar. Ei ytre vandring i natur eller trafikk, ei indre vandring i tankar og sinn.

Pilegrimsvandring er samstundes både ei ytre og ei indre vandring. I storslått natur, på sti, grus og veg, langs blomsterenger og bekkefar, innom kyrkjehus og kvileplassar, gjennom skogen, opp på fjellet. Vi bevegar oss milevis mellom starten og målet; ser, høyrer og opplever naturen, kulturen og historia slik den presenterast for oss undervegs. Nokon vil kanskje seie det er ein kunst å klare 17 mil på åtte dagar, slik Pilegrimsvegen gjennom Valdres inviterar til. Vel, det går ikkje av seg sjølv, det krev trening og gode sko, men det er heldan ikkje umoge-

leg for den som vil og planlegg for å klare det. Det handlar om vilje og innstilling. Det handlar om å bestemme seg for kva ein syns er viktig her i verda. Kva livskunst ein vil satse på. Kva som er viktig i livet mitt nå.

Diffor ligg det 'kunstnariske' fyrst og fremst i den indre vandringa. Den er heldan ikkje avhengig av spreke bein. Spørsmålet er meir kvar fokuset ligg. Kva sjela vår nærast av. Kva trua vår modnast av. Her kan skaparkreftene få godt spelerom. Nokon bestemmer seg for å bruke timane undervegs, medan beina går og munnen teier, til å tenke gjennom noko spesielt for eigen del. Finne ut av noko. Bestemme seg i ei sak. Leite etter eit svar. Be. Opne seg for at det kan kome noko eller nokon til oss der på vegen. Halde sansane opne. Lytte etter og leite etter tegn på at vi er på rett veg – i sjela vår, i livet vårt. Når vi så kjem inn i ei kyrkje undervegs, kviler pilegrimsstaven på altarringen og tenner eit lys, kan vi be med i pilegrimsbøna; ...Fri oss frå eit liv som står stille! ... Gje støtte til vår lengt etter å gå nye vegar som viser at det eit mål og ei meining med liva våre. Amen.

God vandring – med eller utan bein!

Anne Hilde Øigarden

Storslått kunstgave til Aurdal menighet

KHANS ENGER

Folk flest har hørt om Margrethe Munthe. Hun som skrev alle disse barnesangene, "Nei, nei gutt, dette må bli slutt" og "Syttende mai er jeg så gla'i" og mange, mange flere. Så har veldig mange hørt om Gerhard Munthe, allsidig kunstmaler og illustratør til Snorres Kongesagaer.

Men Lagertha Munthe? Kjenner vi henne? Hun var niese til disse to. Hun levde fra 1888 til 1984.

Vi leser at hun var en dypt kristen person, noe noen av maleriene bærer preg av. Lagertha Munthe hadde tilknytning til Valdres, og et av bildene hennes heter «Gård i Valdres II»

Utstilling i menighetshuset

Nå har Lagerthas grand-niese, Vikto-

ria Wulfsberg Frivold, gitt en stor gave til Aurdal menighet, nemlig 25 av hennes malerier. Sist sommer var det en utstilling på Frydenlund med Lagerthas bilder. Kommende juli er det Aurdal menighetshus som vil være stedet for utstilling. Da kan turister, bygdefolk og de som besøker kirkegården komme innom og se på bildene hennes. Åpningen av utstillingen var 1. pinsedag.

Leder av Aurdal menighetsråd, Henning Andersen, sier rådet er svært takknemlige for gaven og ønsker folk velkommen til å stifte nærmere bekjentskap med Lagertha Munthe og den storslåtte gave.

Aurdal menighet har mottatt en storslått gave med 25 malerier utført Lagertha Munthe. Det er familien som har skjenket maleriene som skal henge i menighetshuset. Her er familien samlet i forbindelse med Lagertha Munthe-utstillingen på Frydenlund i fjor sommer. I midten står kunstnerens niese, Viktoria Wulfsberg Frivold. Videre fra venstre Torstein, Johanne og Astrid, alle med etternavnet Wulfsberg Gamre. Mellom de et selvportrett av kunstneren. (Foto Marianne Granheim Trøyflat, Valdres)

Ansvarlig redaktør:
Terje Eklund, Fødnesvegen 624,
2918 Ulnes,
mobil 975 31 366,
e-post adr. terje eklund@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer:
Hans Enger, Oddrun Hegge og Eigil
Steinsfjord

Bankkonto: 2320.17.83224

Opplag 3500

Trykt i Gol Grafiske

3550 Gol

Kasserer:

Torlaug Øen Wårum, 2918 Ulnes

Utgiver:
Menighetsrådene i Nord-Aurdal

Kyrkjeliv
I NORD-AURDAL

En fullsatt kirke overvar vigslingen av de nye kirkeklokkene i Aurdal

- Kirkeklokkene forkytter Guds ære. De peker oppover på samme måte som kirketårnet og kirkespiret, samler Guds folk til gudstjeneste, kaller Guds barn til bønn og forbønn og minner oss om det evige livs mål hos Gud i himmelen, sa sokneprest Kristine Inderhaug Fossheim i anledning vigslingen av de to nye kirkeklokkene i Aurdal. (Foto Hans Enger)

KHANS ENGER

Søndag 21. mai, 6. søndag i påsketiden, ble de to nye kirkeklokkene i Aurdal vigslet. Denne vakre søndagen var det to konfirmasjonsgudstjenester. Kyrkjeliv var til stede på den første. Kirka var fullsatt, for det meste av bunadskledte og feststemte mennesker. Sokneprest Kristine Inderhaug Fossheim ønsket velkommen "til Guds hus for å ta i mot kjærlighet fra Han som ga oss livet!" Gudstjenesten var ellers preget av fantastisk salmesang, ledet av organist Ole Fønhus på trompet og kirke-

tjener Henning Andersen på orgel.

Forkynner Guds ære

For å sette kirkeklokke-vigslingen inn i sin rette sammenheng, tar vi med litt mer fra talen til konfirmanterne. Prest Kristine talte om at det å konfirmere seg i kirka, er å ha både "røtter" og "vinger". "Vinger" - muligheten til å være i drømmene sine, å reise, å skape mange minner, gjøre mye morsomt, gjerne med familien. Men også å finne ut av hva som er rett og å gjøre en forskjell her i verden. - Husk, at når du tar på deg vingene, så vend tilbake til røttene!, sa presten.

Deretter utfordret hun konfirmanterne: - Prøv troens vinger i livet ditt!

Mot avslutningen av gudstjenestene, var det vigsling av de nye kirkeklokkene. På den første gudstjenesten av den som heter Credo (latin: «jeg tror»). Da soknepresten ringte med den der framme i kirka, ga den en dyp og nydelig klang. - Kirkeklokkene forkytter Guds ære. De peker oppover på samme måte som kirketårnet og kirkespiret, samler Guds folk til gudstjeneste, kaller Guds barn til bønn og forbønn og minner oss om det evige livs mål hos Gud i himmelen, sa Kristine Inderhaug Fossheim. Dette var en høytids-

stund. Ved den andre konfirmasjons-gudstjenesten ble den andre og minste av de to klokkene, "Agnus Dei", vigslat.

Støpt på "gamlemåten"

Kyrkjelivs utsendte møtte kirketjener og leder i Aurdal menighetsråd Henning Andersen noen dager før vigslingen, i det han kom bærende med et stativ han har laget til oppheng av de nye klokkene som skal stå ved prekestolen søndagen de skal vigslas og vises fram for menigheten. Senere skal de heises opp i tårnet og for første gang ringe til messe på pinsedag.

Henning forteller at det ikke er uvanlig med mange klokker i et kirketårn. I Aurdal var det flere da kirka var ny i 1737. Men i vår tid kjenner vi bare til to. Sjølv har Henning drømt om flere klokker i tårnet, helt siden han som gutt ble glad i klangen fra kirkeklokkene. Nå står hele menighetsrådet bak ønsket om de to ny klokkene.

Kontakten med et tysk klokkefirma ble opprettet for et års tid sida. Sjølv støpinga har blitt gjort i et lite familiefirma, Alanconi, på Posletta i Italia, ikke veldig langt fra Milano.

Her støpes ca. 300 klokker i året. I Tyskland er det fortsatt behov for nye kirkeklokker. Under krigen lagde tyskerne kanoner av kirkeklokker, men av de som var gamle og ble sett på som verdifulle av den grunn, og derfor ble spart, ble mange ødelagt av allierte bomber. Tyskerne bytter ut sine rimeligere stålklokker med bronse. Bronse er 78 % kobber og 22 % tinn.

Alanconi driver på "gamlemåten", forteller Henning. I prosessen brukes jord, vatn, ild og luft, de opprinnelige elementene i naturen. Så er det altså grunnstoffene koppar og tinn det hele lages av. Bronseklokkene som kommer fra Italia er altså virkelige "ekte vare".

Formidle budskapet

Henning er opptatt av at når det ringes med kirkeklokkene, formidles budskapet som står på dem utover til alle som hører. Den minste klokka er «Agnus Dei». Den har en minneinskripsjon om Martin Luther og en Luther-rose på seg. (Det er jo Luther-jubileum i år). Her er det er imidlertid diktet av tidligere prost Håkon Haus som skal «spres» ut over bygda når det ringes til gudstje-

neste og i glede og sorg:

*«Må bygda og dalen bløma
i ljuset fra Herrens ord
og folket i fred og søma
få samlast i kyrkjekor.»*

Den store klokka, Credo, er «til minne om kirkens vigslingsdag 22.2. 1737». Her er det prost Kristofer Juvkam Ørjavik, som kommer til orde med sitt dikt:

*«Gud vår Far som skapte ljuset
og ga liv til alt som gror.
Jesus Kristus, deg me takkar
for du har di kyrkje her.
Heilag Ande, du vår trøystar,
som gjev kjærleik, tru og von.»*

Henning er glad for at hele menighetsrådet står bak denne ny-anskaffelsen til kirka. Samtidig nesten stråler han over de som har gjort dette økonomisk mulig, de to givne Jon Bratrud og Knut Opheimsbakken. Han gir også honnør til kommunen som koster på å dokumentere anskaffelsen. Her vil hver og en med internett, kunne ta del i hele den lange prosessen.

En stor og historisk dag i Aurdal da de nye kirkeklokkene ble vigslat. Fra venstre soknerådsmedlemmene Oddrun Hegge, Øyvind Huset og Geir Bjørnødegård, klokker Anne Britt Skåthun Sørum, sokneprest Kristine Inderhaug Fosheim, menighetsrådsleder og kirketjener Henning Andersen og kirkemusiker Ole Fønhus, (Foto Hans Enger)

Jentene i Kampenes Begravelsesbyrå står daglig ansikt til ansikt med døden

K TERJE EKLUND

Ønsker å møte mennesker med nærhet, trygghet og verdighet

Som gravferdskonsulenter jobber Kjersti Kirkeby Ødegaard (44) og Alicia Feuerherren Sanne (30) i et helt spesielt yrke. Et yrke som krever både psykisk og fysisk styrke.

Daglig står de ansikt til ansikt med døden i møte med mennesker som har mistet en av sine kjære. Men selv om de opplever mye død og sorg, er Kjersti og Alicia skjønt enige om at de har verdens beste jobb. En jobb som både er meningsfylt og utfordrende, hvor de kan hjelpe og få bety noe for andre i en sårbar livssituasjon.

Bistå mennesker i sorg

De to jentene i Kampenes Begravelsesbyrå sier at nærhet, trygghet og verdighet er tre viktige stikkord i jobben som gravferdskonsulent.

- Alle oppdrag er forskjellige. Vår oppgave er å bistå mennesker, gi råd og hjelp, samtale og kanskje trøste og gi en hånd å holde i. Vi skal være en støtte, vise empati og ha god tid

sammen med de pårørende. Det er mye som skal forberedes og tenkes igjennom i forbindelse med dødsfall, og det er viktig at familien føler seg ivaretatt og for eksempel får ta del i stell av den døde. I Valdres holdes fortsatt gamle og gode tradisjoner i hevd, blant annet med syning og utsyning. Derfor tar vi oss alltid god tid.

Et privilegium

Kjersti og Alicia synes det er en helt spesiell opplevelse og et privilegium å få møte så mange åpne og flotte mennesker som de gjør i jobben som gravferdskonsulenter.

- Det å komme så tett på inn folk og få ta del i så sterke øyeblikk som når noen har mistet en som sto dem nær gjør meg ydmyk, sier Kjersti.

Kjersti Kirkeby Ødegaard (t.v.) og Alicia Feuerherren Sanne synes det er et privilegium å kunne bistå med hjelp og få møte så mange åpne og flotte mennesker som de gjør i jobben som gravferdskonsulenter. (Foto Terje Eklund)

Alicia Feuerherren Sanne (t.v.) og Kjersti Kirkeby Ødegaard har valgt et spesielt yrke som gravferdskonsulenter. Her er de sammen med sine to medarbeidere i Kampenes Begravelsesbyrå, daglig leder Jacob Håvelsrud Svarre (t.v.) og nestor i byrået Bjørn Gunnar Østgård. (Foto Terje Eklund)

- Ja, jeg er helt enig, sier Alicia. - Jeg opplever det som en ære å få være sammen med pårørende og kunne være til hjelp i en vanskelig og krevende livssituasjon.

Selv om Kjersti og Alicia må gi mye av seg som gravferdskonsulenter, føler de at de også får adskillig tilbake gjennom samvær med pårørende.

- Enkelte dødsfall kan være mer krevende enn andre; ulykker, selvmord og unge mennesker. Det går vel også inn på dere?

- Vi må forholde oss profesjonelt i alle sammenhenger, men det er klart vi også blir rørt og kan bli blanke i øynene. Det er ganger hvor det trefrer ekstra strenger i en selv.

Positivt forhold til kirken

Selv om det med årene er blitt stadig flere kvinnelige gravferdskonsulenter, er bransjen fortsatt mannsdominert. Kjersti Kirkeby Ødegaard og Alicia Feuerherren Sanne er begge ferske i yrket. Kjersti har jobbet hos Kampenes siden høsten 2014, mens Alicia begynte i jobben sommeren 2015. Det blir mange seremonier i

løpet av et år. Begge sier de har et positivt forhold til kirken. Kjersti har også jobbet i kirken, både som klokker, trosopplærer og menighetsrådsleder i Tingnes. Hun er cand. mag. med seks års høyskoleutdanning, er samboer og mor til to barn. Alicia er gift og har to barn og bosatt i Skrautvål hvor hun har fem hester og driver med oppdrett. Hun er utdannet Rideleder med Hestekunnskaps eksamen og er engasjert innenfor oppdrett av rasen Barockpinto og dressurridning.

Med så spesielle jobber som Alicia og Kjersti står i til daglig, gir de begge uttrykk for at det er viktig å være aktive og engasjerte på fritiden. Mens Alicia holder på med ridning, liker Kjersti å løpe og trene. Slik får de påfyll. Jentene berømmer ellers det gode arbeidsmiljøet i Kampenes Begravelsesbyrå med daglig leder Jacob Håvelsrud Svarre og gravferdskonsulent og nestor Bjørn Gunnar Østgård. På byrået får de også bearbeidet tunge opplevelser.

Tanker om døden

- Hva tenker dere selv om døden, og

det som eventuelt måtte komme etterpå?

Kjersti: - Døden er noe som med sikkerhet kommer til oss alle. Mitt håp er at den ikke kommer for brutalt eller for tidlig. Når døden er et faktum opplever jeg at kroppen er et tomt «hus». Mennesket og livet som har levd i den er ikke lenger der. Men i de menneskene som har vært knyttet til oss og vært glade i oss, vil vi fortsatt være. Vi lever på sett og vis videre i dem. Om det er et paradisk med ro og evig harmoni som venter på den andre siden, det håper jeg, men jeg vet det ikke. Paradiset må vi forsøke å skape de årene vi får her på jorden.

Alicia: - Jeg liker å tro at vi møter igjen de vi har mistet. Det gir en trygghet for det som venter oss etter døden. Og jeg føler det kan hjelpe til i sorgen når vi mister noen som står oss nær. At de ikke er alene etter døden. Og at de vi har mistet lever videre med oss med alle minnene vi kan hente frem og dele.

- Jeg velger å tro på en kraft gjennom mennesker

KEIGIL STEINSFJORD

- Jeg tror på sangen, sier Sigrun Bjørgo (56). - Sangen går igjen i alle livsfaser. Jeg erfarer det når jeg er på Aurdal omsorgssenter eller VLMS på Fagernes, hvor mange minner som vekkes ved å synge. Du kan miste mye av levd liv, men sangen sitter. Tekster, melodier og rytme som går forbi glemselen aktiverer språket. Sangen skaper gjenkjenning, kobler oss på selve livet, og blir erstatning for kulturopplevelser du ikke lenger kan delta i. Det er vel derfor de demente gleder seg til sangstundene. Alt ved frokosten snakker de om at i dag blir det sangstund. Å bo på institusjon eller omsorgsbolig betyr ikke bare å leve siste fase av livet, også i denne fasen skal det være vekst og utvikling. Vokse som menneske også i livskvelden.

Kulturopplevelser viktig

- Jeg tar med elevene til VLMS, fortsetter Sigrun. - Her kan vi møtes på tvers av alder. Gjennom sangfellesskapet får de demente fortalt sin historie og noe om hvem de er. Skoleelevene skal fortsette å synge for sine sambygdinge på VLMS, men de ukentlige, faste sangstundene for pasientene – i regi av «skjønnsmidler» fra fylket – tar dessverre snart slutt. Kommunen ser ikke dette som et offentlig ansvar, så det bevilges ikke penger til at tilbudet kan fortsette. Det er synd at slike tiltak blir sett på som luksus. Det handler om glimt av glede og økt livkvalitet. Pleierne gjør en beundringsverdig innsats, og er allerede hardt presset.

Sigrun Bjørgo er utdannet musikkterapeut. Blant annet arbeidet hun på Rikshospitalet med kreftsyke barn. Her fikk hun også erfare hvordan sang kan være med på å dempe angst og uro. I sangen og rytmene finnes noe gjenkjenbart uansett hvor du

kommer fra i verden. Det er av stor betydning at barn opplever sang og musikk fra de er små, - ja, fra livets begynnelse. Sang skaper kontakt og samhandling.

Glad i å lese dikt

- Hvordan var det med sang i ditt oppvekstmiljø?

- Mormor sang alltid. Mor og far leste for oss. Jeg fikk bli med på teater, jeg husker hvilket inntrykk det gjorde å få oppleve «Så lenge skuta kan gå» på Tingvang. Det Norske

støy i vår tid.

- Vi blir bombardert med informasjon. Derfor er det viktig å gi barna muligheter til fordypning. Barn og unge må få hjelp til å skjerme seg, oppleve øyeblikk med fravær av organisert aktivitet.

- Og dette kan du legge opp til som lærer i Nord-Aurdal kulturskole?

- I skapende aktiviteter får barna mulighet til å holde på med et prosjekt over tid. De får leve langsamt. Oppdage sine talenter. Få tro på seg selv, oppleve mening og mestringsglede.

Musikk og natur

- Og lærerens rolle i dette?

- Uansett skoleslag trenger elevene å møte tydelige voksne som ikke er preget av konformitet. Trygge lærere som bygger relasjoner og leter etter elevenes potensiale, i et miljø der de unge møter et felles sett av gode verdier og rammer. I kulturskolen er vi så heldige at vi kan møte elevene en til en, i tillegg til samspill med flere. Det gir rom for fordypning.

- Grunnskolen er i dag preget av byråkrati og rapportering. Jeg arbeider sammen med flotte kollegaer, med høy kompetanse og varmt engasjement. Det er synd at målstyringen og skjemaveldet tar bort tid og fokus fra det viktigste i skolen.

- Og hva er det?

- Oppmerksomheten rundt den enkelte elev, og planlegging og gjennomføring av god undervisning. Jeg tror ikke på store, atferdsregulerende systemer. Det skaper ufrihet, ikke vekst.

- Hva gjør du selv for å ta vare på innlevelsen?

- Musikk gir meg mye. Bachs cello-suiter, Rachmaninoff... Jeg er så heldig å få være med i et voksen-orkester, og har også fine opplevelser gjennom korsang.

- Ellers betyr naturen mye. Jeg går

Teater på turne. Lasse Kolstads dype stemme. Jeg var 10-11 år gammel, forestillingen gjorde enormt inntrykk.

Sigrun vokste opp med tre søsken og foreldre som begge var lærere. Så der gikk hun i sin mors og fars fotefar. Far Trygve var også en fremragende lyriker. Har Sigrun også arvet det lyriske talent?

- Nei, det har jeg nok ikke, bortsett fra at jeg som mange andre har skrevet litt for skrivebordsskuffen. Men jeg er veldig glad i å lese dikt – dikt som taler til meg og hvor jeg finner gode metaforer for eget liv. Et av fars dikt som jeg ofte vender tilbake til, og finner en positiv kraft i, er diktet "Vilje", som står i diktsamlingen "Vokstergunn".

Sigrun synes det er så mye digital

h som felles opplevelse i alle livets faser

- Kulturen jeg selv er en del av bærer spor av kristendommen gjennom litteratur, musikk, billedkunst, arkitektur, høytider osv. I møte med disse kulturuttrykkene er jeg påvirket av kristendommen, sier Sigrun Bjørge. (Foto Terje Eklund)

ofte i fjellet, og er heldig som har venner å dele denne interessen med. I fjor var vi Himalaya. Buddhismen fascinerer meg, den gjestfrie, ydmyke livsholdning vi møtte hos folket der, det er verdier å ta med seg videre.

Møte med det ordløse

- Hvordan er ditt forhold til kristendommen?

- Jeg klarer ikke å ha tro som noe jeg skal prestere. Jeg velger å tro på en kraft gjennom mennesker. Jeg opplever det i samvær med andre. Og jeg aner en større dimensjon når jeg er i naturen. Den samme opplevelsen kan jeg få ved å lytte til musikk. Møte en større dimensjon i det ordløse, sier Sigrun Bjørge, før

hun fortsetter:

- Kulturen jeg selv er en del av bærer spor av kristendommen gjennom litteratur, musikk, billedkunst, arkitektur, høytider osv. I møte med disse kulturuttrykkene er jeg påvirket av kristendommen. Samtidig er jeg redd for at religion – også kristendommen – kan legitimere krenkelser, overgrep og utnyttelse av enkeltmennesker og folk. Kristendommen har ikke monopol på humanismen, slik jeg ser det.

- Ingen skal leve evig?

- Det er vel en naturlov, som lys/skygge. Med det i tankene blir livet skjørt og verdifullt. Vi må gjøre det best mulig for hverandre mens vi er her på jorden.

Vilje

**Tybast, kven baud deg å bløme
på naken kvist
når andre smaug redde inn i
sitt skjol
og bad om frist?**

**Isranunkel, kven gav deg
din seige vilje til liv
oppunder stup og gufsande
bre
der mosen krabbar og kliv?**

**Villrein, kven lærde deg dan-
se
når nordljøset braglar og
skjelv
og vargen hyler i hunger
på breiddom ved Tana elv**

**Tybast og isranunkel,
mose, og rein på bre;
Opphavsviljen i Noreg,
mergen i livsens tre!**

Trygve Bjørge

Eyvind Skeie med interessant foredrag om Martin Luther

KODDRUN HEGGE

Salmediktaren, forfattere og presten Eyvind Skeie presenterte sin eigen salme, "Stig frem, Guds folk, på tidens torg", skriven til reformasjonsjubileet, då han besøkte Valdres og Tingnes kirke i mars. Slik drog han tråden frå ein opprivande middelalder inn i vår samtid med eit engasjert foredrag "Vi løfter opp den nye sang", om Martin Luthers liv og salmedikting.

-Det befriande med Luther, hevdar Skeie, - er at han var ein prosessuell person, han såg at religion er ein prosess som må fylgje tida, må omstøypast i takt med skiftande verkelegheit.

Ein luthersk arv

Skeie skildra tidsbilde frå 13-1500-talets Europa. Han kallar det ein eksplosjon i ei enorm kraft av emosjonalitet, intellektualitet, ekspansjon på mange måtar, den største revolusjonen i europeisk kulturhistorie. Humanismen hadde si gryande tid. Luther si livsgjerning er eit produkt av denne tida, denne uroa.

- Luther såg og opplevde paven og kyrkja si makt og misbruk. Innhald i forkyning, skrift og tale var på uforståeleg språk. Avlatshandel, kjøp av nåde både for seg sjølv og forfedrar skapte frykt og undertrykking. Han var ein intellektuell mann som også studerte moderne vitenskap, astronomi, juss, retorikk og musikk. Han bygde ikkje livsverket på egne definisjonar.

Luther slo opp sine teser for at folk skulle sjå og diskutere, og han fekk uventa hjelp til å spreie budskapet og skepsisen sin, - boktrykkekunsten hadde gjort sitt inntog.

- Han omset Bibelen til folkespråket tysk og skapar Deutsche Messe. Han skriv salmar, komponerer og vil at folket skal tolke innhaldet i Bibel og religiøse skrifter. Dei bibelske lovsongane vart ikkje brukt ordrett. Det banebrytande var at tekstane

skulle gjennom eit temperament, gjennom ei forståing, og denne skulle alltid vera tilpassa samtid. Dette er ein viktig luthersk arv og bakgrunnen for våre rike salmeskattar gjennom 500 år.

Inga sjølvsgd framtid

Som dyktig formidlar nådde Eyvind Skeie sitt publikum. Dei fleste av dei frammøtte var medlemmer i sokneråd i Valdres. Sjeldan har uttrykket om at du skal kjenne di fortid for å

forstå di notid, og byggje ei framtid, vore tydelegare for våre menige medarbeidarar.

Kanskje gjekk Valdres-kyrkjene sine menige og tilsette heim med litt fleire refleksjonar, litt meir nysgjerrige, litt meir inspirerte til å hegne om den lutherske arven som elles slett ikkje har ei sjølvsgd framtid. Kanskje oppnår Skeie "sine teser" intellektuelle debattar rundt om, - i god 500 år gamal tradisjon. Jubileumsåret er berre halvått.

Eyvind Skeie held eit engasjert foredrag om Martin Luthers liv og salmedikting i Tingnes en dag i mars. Her saman med sokneprest Jostein Enger og kantor Monica Korsli Solberg. (Foto Oddrun Hegge)

Vipps på vei inn ved kirkeofringer

KHANS ENGER

De som går til gudstjeneste er kjent med at det tas inn offer under en av salmene. Det kan være til f.eks. barne- og ungdomsarbeidet, diakoni, nytt orgel eller noe annet som har med «livet» i menigheten å gjøre. Men det kan også være til utenforstående gode formål, som f.eks. menighetens misjonsprosjekt, Kirkens Nødhjelp, misjonen eller noe annet – det finnes tusen gode saker å gi til.

Mer Vipps enn kontanter

I alle år har folk hatt med seg penger til gudstjeneste med tanke på kollekten. Nå er det ikke alle som går med kontanter på seg lenger. En bruker

kort, naturligvis, i butikken, bensinstasjonen, kafeen etc. Å ha kort-terminal i kirkene har ikke fått gjennomslag, i hvert fall ikke i Valdres.

Men nå har Vipps dukket opp. Kyrkjeliv har henvendt seg til kassererne i menighetsrådene for å høre hvordan det ligger an.

I Tingnes kirke har det en tid stått oppslag om Vipps. Kasserer Audun Hamre forteller at det ved vårens konfirmasjon kom inn ca. kr. 2800 i kontanter, og kr. 3000 på Vipps! Det forholdsvis store Vipps-beløpet kan vel sees på i lys av at flere i aldersgruppen konfirmantforeldre er større enn til en vanlig gudstjeneste. Audun var godt fornøyd! Han sier

han kan få rapport daglig på mobilen sin. Foreløpig er han litt usikker på hvordan dette skal føres i kirkeboka – kollekten telles jo opp etter gudstjeneste, og føres inn. Vipps-beløpet blir klart litt seinere. Så foreløpig har menighetsrådet valgt å holde ei linje i boka åpen for innføring «neste gang».

Anne Toril Gladheim i Skrautvål forteller at der er det bare sedler og mynter som teller. - Folk som skal på gudstjeneste, veit at de trenger kontanter. De ordner seg med penger, slår hun fast. For å få pengene i banken etterpå, har de valgt å gå på posten/Coop med dem.

SMS-ofringer i Aurdal

Katrine Veisene i Ulnes sokneråd ble kontaktet av Kyrkjeliv 18. mai. Hun kunne da glad fortelle at i Ulneskyrkja hadde de brukt Vipps for første gang dagen før, altså den 17. mai. En giver hadde glad fortalt at «i dag har jeg vippsa for første gang i kirka!» Katrine har en app på telefonen sin så hun har god oversikt over innbetalte beløp. - Det er ikke noe problem å holde oversikten! sier hun.

Aud Karin Klevgård i Svenes sier at de i menighetsrådet har pratet om alternativer. - Men vi har ikke kommet i gang, sier hun. Hun har opplevd en gudstjeneste med SMS-ofring. Opplysningene rundt dette gikk så fort at vi fikk ikke med oss framgangsmåten. Her kreves det en detaljert beskrivelse av framgangsmåte for kirkegjengere som ikke er så vant med disse betalingsmåtene.

Kari Skaga i Aurdal menighetsråd sier at der har de ikke Vipps. De har hatt muligheten for å gi via SMS i flere år. Dette er imidlertid nesten ikke brukt. De ønsker likevel å gi denne ordningen litt mere tid før den legges bort. Kasserer i Tisleidalen, Lisbeth Jemtland, sier at der har de ikke tatt dette i bruk verken Vipps eller SMS. Men hun blir nærmest inspirert av spørsmålsstillingen til å gjøre noe med saken.

Så kan vi spørre: Er det litt sjølmotsigende at vi på gudstjeneste skal be folk ta fram mobiltelefonen for å sende penger til kirka? Noen vil tenke slik. Men det er vel bare til vi blir vant til det. Her aner vi en ny-ordning som er kommet for å bli.

Kasserer i Tingnes menighetsråd, Audun Hamre, oppfordrer folk til å bruke Vipps ved ofring i kirken. (Foto Hans Enger)

JesusKvinnene i Valdres er på frammarsj

KODDRUN HEGGE

Det har alltid vore noko spesielt med Jesus og kvinner. Me kjenner til det frå Bibelen, og det er lett den dag i dag å la seg gripe av denne historias viktigaste kvinnefrigerar.

Kyrkjeliv møter ei av dei gripne, Maria Näsström i Aurdal, for dei fleste best kjent som vertinne på Munkekroen. Maria strålar når ho får fortelja om JesusKvinnene, ei grasrotørsele som har sett Jesu ubetinga kjærleik i sentrum. Det er ein frigjerande kjærleik som forløyser oss til teneste, hevdar Maria. Og det er økumenisk, legg ho fort til, og dermed fell brikkar vakkert på plass. JesusKvinnene er ingen konkurrent til kyrkjelivet, men ei litt anna vinkling for å foreine kristne og formidle Guds kjærleik. Eller «eit ynskje om å mobilisere kvinner i alle aldre til bygging av Guds rike i heim, familie, samfunn og menigheit», som det

står i føremålet til organisasjonen.

Ei ung rørsle

JesusKvinnene vart stifta i Oslo i 2003 av pastor Anne Christiansen (1963), og er såleis ei ung rørsle i denne forma. Maria hadde sjølv ivra for noko tilsvarende her heime. Ho hadde sådd spirer, opna Kroen for møter, men skjønte at det måtte forankrast i eit system om ideen skulle nå fleire enn ei lita husgruppe. Ho vart i 2007 introdusert for JK-landskonferansen i Oslo. Etter årelang, inderleg livsdraum, kan ein forstå at det var sterkt å oppleva ei samling med 7000 lyttande kvinner i Spektrum, eit konsept utan forsterkande effektar, men med eit sterkt budskap frå ei enkel kvinnerøyst på eit enkelt podie.

Litt småskeptiske valdrisar

Maria Näsström møtte etter kvart fleire valdrisar med same entusiasme, men det gjekk litt tid før ho fekk

gjennomslag for tittelen JesusKvinner i Valdres. Det er ikkje lett å erstatte ein så fullgod tittel, så kortversjonen er at JesusKvinnene frå 2013 har utvikla seg til å bli ei rørsle med møter som samlar om lag 20 kvinner ein gong kvar månad på Munkekroen. Det er ulike tema kvar gong, og ifølge tilbakemeldingar vekkjer mangfald av tema både ettertanke, misnøye og inspirasjon, altså fulltreffar i snitt.

På landsplan er det no 13 lokale grupper som alle arbeidar på ulik måte. Dei har telefonmøte kvar månad og inspirerer kvarandre. JK tilbyr også årleg leiarkurs. I dag har om lag 60 kvinner eit forhold til JK-Valdres, 44 fylgjer på facebook, og fem sit i det lokale styret. jk.no utfyller. JesusKvinner syner smittande Jesus-glede som også kjem sundagsgudstenesten til gode, ein flott inspirasjon for alle.

- JesusKvinnene i Valdres samlar om lag 20 kvinner ein gong kvar månad, fortel Maria Näsström (t.v). Her saman med Kirsten Rostbøll under eit besøk på Kvitsyn i Vestre Slidre. (Foto Silje Vadla Ulberg)

Klipping og stell av kirkegårdene får høyeste prioritet

KTERJE EKLUND

Kirkeverge Bjørn Haugen sier at stell av kirkegårdene vil få høyeste prioritet i sommer hva angår klipping og stell. Han regner med at det utgjør åtte-ti dagsverk for å rekke over de seks kirkegårdene i kommunen. På snitt blir hver av kirkegårdene slått seks til åtte ganger i løpet av sommersesongen.

Travle dager

- Vi vet jo aldri på forhånd hvordan

sommeren blir. Noen år er det tørke og andre ganger får vi en regnfull sommer med stor grasvekst. Som tidligere år har vi også i sommer inngått avtale med Valdres Arbeidssenter på Leira. De har ansvar for klipping på kirkegårdene i Aurdal, Ulnes og på Strand. Våre to kirkegårdsarbeidere, Arve Bakke og Ola Reishaugen tar seg av Tingnes og Skrautvål kirkegårder, mens kirketjener Harald Klevgård sørger for stell av kirkegården i Tisleidalen.

Bjørn Haugen medgir at det til tider

kan bli travle dager for de som arbeider på kirkegårdene i vekstsesongen.

- Det hender selvsagt at vi får klager på at det burde vært klippet tidligere, men generelt synes jeg folk har forståelse for at vi ikke alltid rekker over alt i tide. Vi prøver å klippe i forkant av gudstjenester og kirkelige handlinger, slik at det skal se fint ut når folk kommer til kirke.

Berettiget kritikk

Kirkevergen forteller at det i fjor sommer kom inn en del berettiget kritikk og klager i forbindelse med utplanting av blomster på legatgraver, hvor folk betaler for planting og stell.

- Vi hadde problemer med både data og sykemeldinger og kom alt for sent i gang både med legatgraver og graver som skal stelles med midler fra blomsterfond, noe vi sterkt beklager. Som en kompensasjon for fjorårets forsinkelse vil utplanting og stell av de berørte gravsteder i år bli utført vederlagsfritt.

Bjørn Haugen sier at kirkelig fellesråd har et mål og et ønske om at kirkegårdene i Nord-Aurdal skal fremstå som vakre og velstelte.

- Er det noe fester av graver skal tenke spesielt på?

- De som har festet grav har ansvar for at gravsteinen er boltet forsvarlig. Det var mye tele i vinter, noe som har medført at enkelte gravsteiner er blitt skjeve. Det er viktig at disse rettes opp. Ellers er mitt inntrykk at folk er flinke til å ta ansvar for gravstedene til sine kjære, sier Bjørn Haugen.

Det blir travle dager fremover for kirkegårdsarbeider Arve Bakke og hans medarbeidere. Klipping og stell av de seks kirkegårdene har høy prioritet i sommer. (Foto Terje Eklund)

Livets gang

Forts. fra side 15

Strand

16.03 Ingebjørg Oddlaug Kvissel
f. 1929

Tingnes

31.03 Fredrik Heggelund f. 1946
26.04 Birgit Heggemoen f. 1915
05.05 Bjørn Einar Hippe f. 1929

Tisleidalen

19.05 Håkon Volden f. 1945

Ulnes

29.03 Eivind Neste f. 1929

STØTT KYRKJELIVS ANNONSØRER

2900 Fagernes
Tlf. 61 36 60 00

2900 Fagernes
en friskere hverdag Tlf. 61 35 78 20

FRANITA

Skratvålsvegen 11, 2900 Fagernes - Tlf. 61 36 09 70

EUROSPAR

FAGERNES • TLF. 61 35 89 00

Nordea

valdres@nordea.com 06001/979 77 770

Reboli

I VALDRES

Advokatene Sveen

2900 Fagernes – Tlf. 61 36 03 66

Kampenes Blomster

Jernbanevn. 4 • 2900 Fagernes, Tlf. 61 36 68 10

VALDRES – har du behov for elektriker?
INSTALLASJON AS
2900 Fagernes • Tlf. 61 36 28 00

REMA 1000

LEIRA – TLF: 61 36 56 90

Fagernes Taxisentral

Tlf. 61 36 18 00

FAGERNES libris

2900 Fagernes • Tlf. 61 36 10 40

KWIMINI PRIS

AURDAL,
LEIRA,
FAGERNES

SpareBank

HALLINGDAL VALDRES

EL-FAG AS

2900 Fagernes
www.el-fag-as.no

Tlf. 61 36 66 20 - Døgnvakt tlf. 952 88 999

Kafe - Selskapslokaler - Overnatting
Vi tar i mot lag av alle slag!
tlf: 61344700 e-post: post@sekskanten.no

SEKSKANTEN

www.sekskanten.no

VALDRES SPORT

2907 LEIRA – TLF: 61 35 69 50

KVENO'S SNEKKERLAG

GJENSIDIGE

Valdres Brannkasse
2900 Fagernes – Tlf. 61 34 76 00

Valdres Auto AS

Bygdinvegen 29, 2900 Fagernes.
Tlf. 61 35 79 00 - www.valdres-auto.no

Valdres

As Valdres og Valdres Trykkeri
Boks 54 • 2901 Fagernes

Gerds

GULL OG SØLV
Etablert 1897

2900 Fagernes
Tlf. 61 36 05 61
Gullsmed – UR

DnBNOR

Tlf. 03000

ValdresBil AS

2900 Fagernes. Tlf 61358600

TESS® Fagernes

2900 Fagernes – Tlf. 61 60 22 60

Tannlege Jarle Buczek, Jernbanevegen 1

2900 Fagernes – Tlf. 61 36 01 01

FAGERNES OPTISKE SYNSAM

2900 Fagernes, tlf. 61 36 02 86

Ragnhild Wiken

Barne- og ungdomsklær 0-14 år

2900 Fagernes – Tlf. 61 36 05 92

aktiv.

Valdres Eiendomskontor - Tlf. 61 36 66 33

KROON MASKIN AS

Mobil 913 90576 • 916 11410 • 2900 Fagernes

FLORISS

Floriss Valdres Blomster
epost: post@valdresblomster.no

Telefon: 61361449,
www.floriss.no

Valdres Gravferdsbyrå

Henning Andersen
Fjelltunsgoto, 2910 Aurdal

Døgnvakt: 61 36 03 00

www.valdresgravferd.no

BAKKEN & BAKKEN A.S

2900 Fagernes – Tlf. 61 36 04 22

coop extra

2900 Fagernes
Tlf 61356800

Ring 61 36 17 70

– hele døgnet

FAGERNES RØR AS

Tlf. 61 35 78 00

AMFI

VALDRES

As. Jotunheimen
og Valdresruten Bilselskap
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 59 00

FAGERNES SKYSTASJON

- Et servicesenter for
reisende i Valdres

Tlf. 61 35 94 00

Ruteoppl. utenom
åpningstider 177

Nord-Aurdal kommune

Postboks 143, 2901 Fagernes
Telefon 61 33 90 00 Faks 61 35 90 01
E-post: nak@nord-aurdal.kommune.no

FARGERIKE

FAGERNES - Tlf. 61 36 06 11

Valdres 2920 Leira
folkehøgskule Tel. 61 35 95 00

GALLERI HILSEN

Garliven 7 Tlf. 905 24 365
2900 Fagernes post@evalailahilsen.no

HOVL AUTO AS

2920 Leira Tlf. 61 36 26 00
3550 Gol. Tlf. 32 07 53 55

TOYOTA
KVALITET HELE VEIEN

ASKO

2920
Leira

Sanne Hauglid a.s

BYGG- OG ENTREPRENØRFORRETNING

2900 Fagernes – Tlf. 61 36 29 50

LISTVERK/SPECIALPROFILER

Tlf/fax: 61 36 08 84 • Mob: 900 19 872
2920 LEIRA

Bohus

MØBELHUSET AS

Valdres Storsenter, LEIRA – TLF. 61 35 69 20

VELKOMEN

KYRKJE

18. juni, 2. søndag i treenighetstiden Matt 3,11-12

Aurdal kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Ulnes kyrkje kl.11.00: Familiegudstjeneste «Blomstergudstjeneste». Jostein Enger. Ellen Oddveig Rudi. Nattverd. Takkoffer til Røde Kors. Vi trekk vinnar av «Jakten på kyrkjeskatten». «Trusopplæringsfest» med kyrjekaffi etter gudstjenesta. Alle born i Nord-Aurdal særskild inviterte!

25. juni, 3. søndag i treenighetstiden Luk 14,15-24

Skrautvål kyrkje kl.11.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til diakoniarbeidet i kyrkjelyden.

Tingnes kirke kl.13.00: Gudstjeneste «Skaperverkets dag». Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Naturvernforbundet.

2. juli, 4. søndag i treenighetstiden Mark 10,17-27

Aurdal kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Tisleidalen kirke kl.13.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til IKO.

9. juli, 5. søndag i treenighetstiden Matt 7,15-20

Brattstølen (Tisleidalen), hos Aud Karin Klevgård kl.12.00: Stølsmesse. Jostein Enger. Takkoffer til menighetsarbeidet i Svenes sokn. Kirkekaffe.

16. juli, 6. søndag i treenighetstiden Luk 5,1-11

Tingnes kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Maritastiftelsen.

23. juli, 7. søndag i treenighetstiden Luk 15,1-10

Kyrkjesletta på Dalen kl.12.00: Stølsmesse. Kristine Inderhaug Fossheim. Kyrjekaffi. VÉRATTERHALD: I SKRAUTVÅL KYRKJE OM DET BLIR DÅRLEG VÉR.

29. juli, Olsok Joh 12,24-26

Gauklia (Ulnes sokn) kl.18.00: Stølsmesse. Kristine Inderhaug Fossheim. Frelsesarmeen tek del med song og musikk. Takkoffer til Frelsesarmeen. Kyrjekaffi.

30. juli, 8. søndag i treenighetstiden Matt 6,19-24

Aurdal kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

6. august, 9. søndag i treenighetstiden Matt 11,28-30

Tisleidalen kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Normisjon.

Tingnes kirke kl.13.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Menighetens diakonale arbeid.

13. august, 10. søndag i treenighetstiden Luk 5, 27-32

Ulnes kyrkje kl.11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Søndagsskolen, Oppland krets.

Aurdal kyrkje kl.13.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

20. august, 11. søndag i treenighetstiden Matt 23,37-39

Skrautvål kyrkje kl.11.00: «Heilt 1.klasses gudstjeneste». Familiegudstjeneste, med utdeling av bok til alle seksåringane (2011-kullet) i kommunen. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i soknet. Kyrjekaffi.

Tingnes kirke kl.19.30: Kveldsgudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Staburshella.

27. august, 12. søndag i treenighetstiden Luk 15,11-32

Aurdal kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Strand kirke kl.11.00: Gudstjeneste, med presentasjon av årets konfirmanter i Strand. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet.

3. september, 13. søndag i treenighetstiden Matt 25,14-30

Tingnes kirke kl.11.00: Gudstjeneste, med presentasjon av årets konfirmanter i Tingnes. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

10. september, Vingårdssøndagen Matt 20,1-16

Aurdal kirke kl.11.00: Gudstjeneste, med presentasjon av årets konfirmanter i Aurdal. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

17. september, 15. s. i treenighetstiden Matt 7,24-28

Tingnes kirke kl.11.00: Familiegudstjeneste med Høsttakkefest, og utdeling av bok til fireåringane i soknet (2013-kullet). Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til KRIK. Kirkekaffe etter gudstjenesten.

Ulnes kyrkje kl.13.00: Gudstjeneste, med presentasjon av konfirmentane i Ulnes. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til nye salmebøker.

Livets gang

Døpte

Aurdal

16.04 Kaja Kulhuset Sunde
16.04 Synne Brateng Nordlund
16.04 Louise Johansen Sætrang
01.05 Emilie Vestrom Knutslien

Skrautvål

26.03 Heine Fjelltun Styve

Tingnes

12.03 Stella Frøysaker Barnard
12.03 Sivert Storsæter
23.04 Kevin Solvang Steinsrud

Tisleidalen

09.04 Elias Volden Ranheim
09.04 Jøran Haukås-Haganæs

Vielser

Ulnes

25.03 Carina Sævrøy Underdal og Audun Sveine

Døde

Aurdal

17.03 Gulbrand Anmarkrud f. 1942
24.03 Ragnhild Aavok f. 1935
12.04 Kari Frydenlund f. 1916
12.05 Knut Olav Bøen f. 1928

Forts. side 13

24. september, 16. s. i treenighetstiden Mark 7,31-37

Aurdal kirke kl.11.00: Familiegudstjeneste med Høsttakkefest, og utdeling av bok til fireåringane i soknet (2013-kullet). Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Strand kirke kl.11.00: Familiegudstjeneste med Høsttakkefest, og utdeling av bok til fireåringane i soknet (2013-kullet). Jostein Enger. Nattverd. 50-års konfirmanntjubilium. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i menigheten.

1. oktober, 17. søndag i treenighetstiden Joh 11,17-29 og/eller 30-46

Skrautvål kyrkje kl.11.00: Familiegudstjeneste med Hausttakkefest, og utdeling av bok til fireåringane i soknet (2013-kullet). Jostein Enger. Nattverd. 50-års konfirmanntjubilium. Takkoffer til diakoniarbeidet i kyrkjelyden.

Tingnes kirke kl.19.30: Kveldsgudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd.

8. oktober, 18. søndag i treenighetstiden Matt 8,14-17

Tisleidalen kirke kl.11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.
Aurdal kirke kl.18.30: Kveldsgudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Ove Hande ble overrasket da han ble innvalgt i Tingnes menighetsråd

- Jesus var en vanlig, men likevel uvanlig kar

KTERJE EKLUND

Da Ove Hande (71) ble forespurt om å stå på lista til menighetsrådsvalget i Tingnes høsten 2015 glemte han å gi beskjed i tide om at han ville takke nei. Han sto oppført på syvende plass og regnet da med at han ikke ville bli innvalgt. Men så skjedde det til Oves store overraskelse at han fikk såpass mange stemmer at han endte opp på tredje plass.

Et flott fellesskap

- Det var nok en gjeng med "dårlige kamerater" som sørget for det ved å kumulere meg, ler Ove. Vi sitter en formiddagstime over en kaffekopp på Gjestegården Fagernes. Men etter å ha sittet i menighetsrådet i halvannet år, er han slett ikke lei seg over det.

- Det er kjempefin gjeng med et veldig godt fellesskap! Vi har nok å henge fingern i, men det er så absolutt givende. Vårt felles mål er å ta vare på kirken og kirkegården og bidra til å skape en fin ramme rundt gudstjenester og andre arrangementer. Jeg synes det er fint å være kirkevert og ønske folk velkommen til gudstjeneste, sier Ove, som er styremedlem med hovedansvar for Fasteaksjonen til inntekt for Kirkens Nødhjelp. Han berømmer ellers det gode samarbeidet med sokneprest Jostein Enger.

- Kirken er et flott fellesskap, og jeg har inntrykk av at mange setter pris på at vi kan samles til kirke-kaffe etter at gudstjenesten er over.

Mye å lære av Jesus

Ove Hande vokste opp i Røn som yngst i en søskenflokk på fem. Foreldrene var ikke spesielt religiøse, men ungene ble sendt på søn-

dagsskolen. Og når søndagens gudstjeneste ble kringkastet i radioen, satt foreldrene og hørte på. Da skulle det være stille.

- Jeg er vel ikke akkurat det man forbinder med en troende. Men jeg har min barnetro. Det er nok mer mellom himmel og jord enn vi kan se med det blotte øye. Sånn til

- Vi er som nasjon bærere av en kristenarv som jeg mener vi skal ta vare på, sier Ove Hande. (Foto Terje Eklund)

daglig går jeg ikke rundt og tenker på Gud eller Jesus. Men jeg tror nok Jesus har levd. Han var en vanlig, men likevel uvanlig kar. Vi har mye å lære av hans nestekjærlighet og omtanke for de svake i samfunnet.

Ove sies han synes det er underlig at en allmektig Gud kan tillate så mye krig, sult og elendighet i

denne vår verden. Han kan ikke fatte at Gud, hvis han finnes, ikke griper inn.

- Som kongen vår – og Jesus for den saks skyld – er jeg opptatt av likeverd og rettferdighet. Det trenger vi i denne verden.

Går til nattverd

Ove Hande er et kjent ansikt i Fagernes og Valdres. Mange husker ham også som en alltid imøtekommende, utadvendt og blid ekspeditør på Bach Match og Jernia. Nå har han vært pensjonist i syv år. I januar kunne han og Oddveig feire gullbryllup og kan glede seg over to barn og tre barnebarn. Ove er aktiv pensjonist og er blant annet med i Seniorgjengen til Valdres Fotballklubb, og hver formiddag møtes "Tierklubben" på Fagernes Gjestegård til kaffe og gutteprat.

- Både sokneprest i Vestre Slidre, og senere biskop, Per Juvkam og faren min, mente jeg burde bli prest. Ikke vet jeg hvorfor, ler Ove. – Men jeg kan jo prate, legger han til.

Burde blitt prest...

- Jeg ser på kirken som en viktig og samlende kultur- og tradisjonsbærer. Vi er som nasjon bærere av en kristenarv som jeg mener vi skal ta vare på. Jeg synes det er synd at ikke flere kommer til kirken gudstjenester. Det er godt å være i kirken og jeg er glad i sang og musikk. Jeg skulle for øvrig ønske at vi kunne synge flere av de gamle salmene.

- Vil du si du har funnet mer din plass i kirken etter at du kom med i menighetsrådet?

- På en måte har jeg vel det. Jeg er nok ikke blitt mer kristen, men jeg har begynt å gå til nattverd. Det opplever jeg som høytidelig og fint. Jeg har jo en aldri så liten tro, - og da kan jeg vel også gå til nattverd, sier Ove Hande.

